

som mener, at det bliver lobligt dyrt at faa deres Snaps, om de ikke kunde indstrænke Tallet 4 til 3, 3 til 2 osv.; kunne de ikke det, faa de betale denne højere Tølb. I denne Forbindelse vil jeg sige, at jeg tror, det vilde virke gavnligt til at hindre Drukkenfkabens Udbredelse, om det saatalde Maadeholdsforbrug indstrænkedes. Er det ikke netop ad disse Veje, at de unge lære at faa Smag for Brændevin. Jeg tror, det er paa den Maade, at de allerfleste unge Mennesker vænnes til at finde en Nydelse deri. Men hvis ærede Medlemmer i nogen Maade vilde give mig Ret deri, er det saa ikke vel Overvejelse værd, om det ikke var muligt at hjælpe til, at det store Forbrug herigennem blev noget indstrænket? Saa vide alle de ærede Folketsmænd jo ogsaa, at der er et stort Tal, der drifter mere end til Maade. Drukkenfkaaben i dens værste Skikkelse er ikke saa lidt udbredt i Landet. Jeg appellerer til hver enkelt's Erfaring og beder Dem tænke sig om: I Deres Hjemstavn, By eller Sogn, ville De finde mange, flere eller færre paa de enkelte Steder, der aandeligt eller materielt ere gaaede til Grunde paa Grund af Brændevinsdrikken. Nu ved jeg vel, at man øjeblikkelig vil svare: Hvad kan dette hjælpe i den Henseende? Ja, vi høre saa ofte dette. Jeg vil nu give det ærede Medlem, der kom til at omtale denne Sag, da vi før nogen Tid siden behandlede et hermed beslægtet Spørgsmaal, — det var det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe) — Ret i, at Drukkenfkaaben helst skulde bekæmpes med aandelige Midler. Der er jo ogsaa en saadan Bestræbelse oppe for ad aandelig Vej at gøre dette, gennem Kirker, Skoler, Foreninger, Maadeholdsforeninger, Totalafholdsforeninger. Men da der er saadanne Bestræbelse oppe i vort Land, er det saa ikke vel Overvejelser værd for Lovgivningen at støtte dem ad forskellige Veje? Det Lovforslag, jeg sigtede til før, var det om Brændevinshandel etc. Kunde det ad den Vej lykkes noget at indstrænke Lokalerne Antal osv., og vi nu her kom dem til Hjælp i samme Retning, er det dog at forudsætte, at det vilde føre fremad mod det samme Maal, alle sikkert ønske, nemlig at Drukkenfkaaben her i Landet indstrænkes noget. Jeg er i alt Fald sikker paa, at vi paa den Anskuelse, jeg her foresætter, have de danske Kvinder med os. Der er mange Hustruer, der i deres Glendighed luffer over disse ulykkelige Forhold. Jeg tror, at de ærede Medlemmer, der holde fast paa Brændevinen sandelig ikke skulle arbejde for Kvindernes Valgret, thi saa Kvinderne Valgret, vælge de Repræsentanter, der ville ind-

strænke Brændevinsforbruget. Jeg vil henstille alt dette til alvorlig Overvejelse af ærede Medlemmer, hvilket Parti de end tilhøre. Der er rejst andre Indvendinger derimod, der er rejst den Indvending mod at optage dette Forslag her paa Tølbøfgivningingen, at det var saa ubestemt, hvilken Indtøgt Staten vilde give. Nu har jo den højtærede Finansminister, — jeg husker ikke, om det var i hans Foredrag i Dag eller i Forgaars — oplyst, at de Beregninger, som han havde lagt til Grund for, hvad den vilde indbringe, vare tagne efter vore Nabolande, som nogle Gange have foretaget Forhøjelser i Brændevinstølden, og der blev ogsaa peget hen paa, at ved Ølstatten blev der ikke regnet meget fejl, og saa kunde man ogsaa forvente, at dette Regnestykke ikke vilde være absolut galt. Men man kan vel sige det samme som om enhver anden Post, paa hvilken Tølden enten forhøjes eller nedsættes, at der kan man lige saa lidt beregne, hvor meget Forhøjelsen vil indbringe. Saa er der ogsaa indvendt, at man ikke rigtig vidste, hvortil Brændevinstøtten skulde benyttes. Der er jo peget paa adskilligt ogsaa fra den højtærede Finansministers Side. Jeg kan nu ikke se, at dette er nogen Hindring, tværtimod jeg kan ikke se andet, end at det er den allerfrieeste Form fra Ministeriets Side over for Lovgivningsmagten, at den selv maa tage under Overvejelse, paa hvilken Maade den vil anvende det eventuelle Beløb, der kommer ind ved Brændevinstøtten. Jeg vilde endda ikke absolut tilraade, at man gik med til en saadan Stat, selv om den ikke blev saa stor som foreslaet, — det skal jeg ikke udtale mig om — dersom det ikke var muligt, at der kunde opnaas Ækvivalent paa andre Omraader. Men, som jagt, det kan der. Den højtærede Finansminister har tilbudt det, og der er ingen Tvivl om, at Folketinget kunde faa den største Indflydelse paa, hvorledes dette eventuelle Beløb skulde benyttes. Der har ogsaa været peget paa Nedsættelse af Tølden paa Livsformødenheder, paa Kaffe o. s. v., og naar noget saadant kunde naas, mener jeg, at det Bytte var Samfundet tjenligt.

Jeg skal til Slutning udtale et Par Ord om de Skattereformer, som dels ere foreslagte og dels ere bebudede i en nær Fremtid at skulle blive foreslagte. Dersom vi spørge: Hvilke ere de Krav, der fra Befolkningen i en Række af Aar have været fremsatte med Hensyn til Skattereformer i Danmark — og jeg siger berettigede Krav, thi det er ingen Sag at stille Krav paa mange Omraader; men det, det gælder om, er, at Kravene ere berettigede, — da er der